

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingerne 1901—02 og 1902—03 fremsatte den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Forbindelse med flere andre kirkelige Lovforslag ogsaa et Forslag til Lov om Bestyrelse af Kirker, der eje sig selv (Rigsdagstidenden 1901—02, Tillæg A. Sp. 2059 ff.). Dette Forslag vedtoges med enkelte mindre Ændringer, væsentlig af redaktionel Karakter, i Folketinget den 14. Marts 1902, men blev i den følgende Rigsdagssamling kun underkastet een Behandling i Landstinget og derefter henvist til et Udvalg, der ved Rigsdagssamlingens Afslutning den 13. Maj 1903 afgav en Beretning (Rigsdagstidenden 1902—03, Tillæg B. Sp. 2435), hvoraf fremgaar, at Udvalgets Medlemmer vare enige om, at de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser naturligt maatte være Genstand for Behandling i det kirkelige Udvalg, hvorfor den videre Behandling af Lovforslaget var stillet i Bero.

Ministeriet forelagde derfor ved Skrivelse af 19. Maj 1904 Forslaget for det kirkelige Udvalg, der derefter udarbejdede et Forslag til Lov om Bestyrelse af Kirker m. m., der vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer den 10. Oktober 1907 (Det kirkelige Udvalgs Forhandlinger 7de Samling Bilag 9).

Den 1. Januar 1908 traadte Tiendeaflysningen i Henhold til Lov om Tiendens Afløsning af 15. Maj 1903 i Kraft for en Række Sognes Vedkommende, og fra denne Dag overgik i Henhold til Tiendelovens § 25, 1ste Stykke, en Del Kirker til Selveje, ligesom der straks fremkom Begæring fra en Del Tiendeejere om Afløsning i Henhold til Tiendelovens § 23 af de dem paahvilende Forpligtelser overfor Kirkerne, hvorved Antallet af selvejende Kirker yderligere forøgedes, og Antallet vokser stadig, idet, eftersom Tiendeaflysningen skrider frem, langt de fleste af de private Tiendeejere løse sig fra deres Forpligtelser overfor Kirken. Med Hensyn til Bestyrelsen af selvejende Kirker paa Landet findes imidlertid ingen gældende Lovbestemmelser, idet de Bestemmelser herom, der indeholdes i Danske Lovs 2den Bog 22. Kap., kun er anset gældende i Købstæderne. Ordningen af Bestyrelsen af de faa selv-

ejende Kirker paa Landet, der hidtil fandtes, har derfor været truffet ad administrativ Vej i hvert enkelt Tilfælde, og paa samme Maade har man ogsaa maattet forholde sig paa de ikke faa Steder paa Landet, hvor der ved Tilskud paa Finansloven i de senere Aar er opført Filialkirker, hvis Bestyrelse i hvert enkelt Tilfælde ordnedes ved en af Ministeriet stadfæstet Vedtægt. Med Hensyn til de Kirker, der ved Tiendeloven blev selvejende, udfærdigede Ministeriet den 4. April 1908 et Cirkulære til Stiftsøvrighederne, hvori man udtalte sig for, at Sagen af Stiftsøvrigheden søgtes ordnet paa den Maade, at Bestyrelsen kom til at bestaa af Sognepræsten og to af Menighedsraadet af dets egen Midte valgte Medlemmer, men man holdt i øvrigt Adgangen til en anden Sammensætning af Bestyrelsen aaben, nemlig saaledes, at hele Menighedsraadet dannede Kirkens Tilsyn, ligesom man i enkelte Tilfælde, hvor Menighedsraadet nægtede at overtage Kirken — hvad det ifølge Menighedsraadsloven ikke havde nogen Pligt til —, søgte Forholdet ordnet paa anden Maade. I Anledning af de daværende Menighedsraads Bortfald den 31. December 1909, udstedte Ministeriet endelig den 29. s. M. et Cirkulære, i hvilket man henstillede til Sogneraadene at vælge Kirketilsynenes læge Medlemmer, dog saaledes, at Valget skulde stadfæstes af Stiftsøvrigheden, og i Henhold hertil er der valgt Kirketilsyn for de efterhaanden til Selveje overgaaede Kirker. En midlertidig Ordning væsentlig overensstemmende hermed kun at Menighedsraadene ere traadte i Sogneraadenes Sted, er truffen ved Lov om Menighedsraad af 10. Maj d. A. § 31.

Inden man herefter gaar over til at omhandle Lovforslagets enkelte Paragraffer, skal det endnu bemærkes, at Lovens Omfang er noget videre end det tidligere for Rigsdagen fremsatte Forslag, der kun angik Kirker, der eje sig selv, medens det nuværende Forslag efter i første Afsnit (§§ 1—20) at have omhandlet Kirker, der eje sig selv, derefter giver Regler dels for Kirker, der ere overladte Folkekirken til Brug, Afsnit II (§ 21), dels for Kirker, hvis Midler ejes af andre